

ע"פ 36063/04/14 - מרכז רפואי רענן (א.נ.) בע"מ נגד מרכז ראשונים (1993) בע"מ

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"פ 36063-04-14 מרכז רפואי רענן (א.נ.) בע"מ נ' מרכז ראשונים (1993) בע"מ
בפני כב' השופטת שירה בן שלמה
המבקשת מרכז רפואי רענן (א.נ.) בע"מ
נגד
המשיבה מרכז ראשונים (1993) בע"מ

החלטה

1. לפני בקשה למתן סעד זמני של עיכוב ביצוע החלטת בימ"ש השלום בכפר סבא (כב' השופטת רחל קרלינסקי), בת"א 16298-06-13, מיום 13.4.14, עד להכרעה בערעור. בהחלטה מיום 13.4.14 ניתנה הנחיה למזכירות להעביר את ההחלטה מיום 17.2.14 למרכז לגביית קנסות. ההחלטה מיום 17.2.14 ניתנה בהליך בזיון בימ"ש, ביחס לפס"ד שנתן תוקף להסכמת הצדדים, ביום 3.7.13.

השתלשלות העניינים

2. ביום 3.7.13 ניתן תוקף של פס"ד, בין היתר, להסכמה ולפיה " ... מתחייבת המשיבה לפנות את שטח המעבר 'קס' עם מסירת החזקה לרוכשי שטח הגג 'קכא' ו/או 'קכב', וזאת מיד עם מסירת החזקה למי מהם ע"י המבקשת, אלא אם יוסכם אחרת עם רוכשי השטח 'קכב'". המשיבה היא המבקשת בהליך שבפני.

3. ביום 8.12.13 הגישה המשיבה לבימ"ש קמא בקשה לפי סעיף 6(1) לפקודת בזיון בית משפט, במסגרתה התבקש בימ"ש קמא לעשות שימוש בסמכותו ולחייב את המבקשת ליישם את פסק הדין, קרי, לפנות את שטח המעבר, לאחר שהמשיבה עמדה בהתחייבויותיה.

4. ביום 28.1.14 התקיים דיון בבקשה, לאחר ביקור כב' השופטת קרלינסקי במקום.

5. בהחלטה מיום 17.2.13 נקבע כי "...קיום התנאי לקיום הוראות פסה"ד ע"י המשיבה ומכוחו עליה לפנות את שטח המעבר". השופטת התרשמה כי עיכוב הביצוע וההפרה המתמשכת מצידה של המשיבה נעוצים בין היתר בשיקולי נוחות או שיקולים זרים לפסה"ד. לאור האמור מצא בית משפט קמא לנקוט

כנגדה "...בהליך אכיפה תמריצי וזאת על מנת למנוע המשך הפרה בעתיד". נקבע כי ככל שלא תפעל לקיום פסה"ד ותפנה את המעבר בתום 30 יום מיום 28.1.14, יוטל קנס עתידי על תנאי, שיעמוד על 3,500 ₪ בגין כל יום איחור ועד לקיום פסה"ד בפועל.

6. ביום 6.4.14 הוגשה לבית משפט קמא בקשה להעברת ההחלטה למרכז לגביית קנסות, במסגרתה נטען כי המעבר סגור ונעול. ביום 13.4.14 קבע בימ"ש קמא כי סיים את מלאכתו והורה למזכירות להעביר את ההחלטה מיום 17.2.13 למרכז לגביית קנסות.

על החלטה זו הוגש הערעור. בפני הבקשה לעיכוב ביצוע ההחלטה עד להכרעה בערעור.

טיעוני הצדדים

7. **המבקשת** טוענת כי לא ניתנה לה ההזדמנות להגיב על הבקשה להעברת ההחלטה מיום 17.2.14 למרכז לגביית קנסות, ולאור האמור אין החלטה שיפוטית הקובעת שצו בית משפט אכן הופר.

8. לגופו של עניין, נטען כי המעבר פתוח. נטען כי ביום בו הוצבה דלת, המפתח נשלח מיידית לב"כ המשיבה, אשר התבקשה לנעול את הדלת בלילה, בהיות המעבר פרוץ.

9. נטען כי קביעות בימ"ש קמא לאחר הביקור במקום אינן משקפות את המצב כיום. עוד נטען כי ההחלטה מיום 17.2.14, חלה רטרואקטיבית, החל מיום 28.1.14 וכי לא ניתן להעניש את המבקשת על מעשיה טרם מתן ההחלטה.

10. המבקשת עתרה להורות על עיכוב ביצוע ההחלטה נוכח היות הצו לא ברור מספיק ועקב המחלוקת העובדתית בין הצדדים.

11. **המשיבה** עתרה מנגד לדחות את הבקשה. לטענתה, בימ"ש קמא למד מתגובת המבקשת לבקשה להעברת ההחלטה למרכז לגביית קנסות כי המעבר סגור והותקנה דלת עם מנעול.

12. נטען כי מדובר בדלת נעולה, הנפתחת ע"י המבקשת במשך שעות היום, וכי קיימות תמונות וסרטוני וידאו בהם נראה המעבר סגור. נטען כי במעלית המובילה למעבר המשותף הוצבו סורגים, שנפתחים ונסגרים בשליטת המבקשת. כן נטען כי הוצב קיר זכוכית בתוך השטח המשותף, בניגוד לתשריט.

13. המשיבה הדגישה כי מדובר במעבר חירום שצריך להיותו פתוח לאורך כל שעות היממה ובכל ימות השבוע, גם אם מפתח נמסר לידם.

14. המשיבה הבהירה כי נוכח התחייבויותיה לצד ג' לפינוי המעבר, נגרמים לה נזקים כספים לא מבוטלים.

דין והכרעה

15. במסגרת הדיון בבקשה לעיכוב ביצוע יש לבחון את סיכויי הערעור ואת מאזן הנוחות.

באשר לסיכויי הערעור, לא נחה דעתי כי גבוהים הם. עיקר המחלוקת העובדתית בין הצדדים בשאלה האם העברת המפתח לידי ב"כ המשיבה, פירושה פינוי המעבר ומתן גישה חופשית. כן קיימת מחלוקת באשר למעלית ולקיר הזכוכית. על פניו, ומבלי לקבוע מסמרות, נראה כי הצדק עם המשיבה בעניין זה. כמו כן, עיון בצו מלמד כי עתידי הוא וכניסתו לתוקף במועד שלאחר מתן ההחלטה.

אף מאזן הנוחות נוטה, לכאורה, לטובת המשיבה, לאור הטענה כי נגרמים לה נזקים כלכלים לא מבוטלים, עקב התחייבויותיה כלפי צד ג' לפינוי המעבר.

בנסיבות האמורות ועל מנת לא ליצור מצב בלתי הפיך, מורה על עיכוב ביצוע ההחלטה עד להכרעה בערעור, בכפוף להפקדה בסך 100,000 ש"ח, להבטחת נזקי המשיבה.

ההחלטה תשלח אל הצדדים.

ניתנה היום, ד' סיוון תשע"ד, 02 יוני 2014, בהעדר הצדדים.